

14.10.
19:30
LISINSKI

OFF
CIKLUS
ZAGREBAČKE FILHARMONIJE

OSJETI SIMFONIJSKU FIESTU

VIVA

Mexico!

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

JAN LATHAM-KOENIG dirigent

MARIJA VIDOVIĆ sopran

PETAK 14.10.2022.

LISINSKI / 19:30

VIVA MEXICO!

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

JAN LATHAM-KOENIG dirigent

MARIJA VIDOVIĆ sopran*

Program

José Pablo Moncayo: Huapango	9:30
Astor Piazzolla: Oblivion	4:30
Astor Piazzolla: Libertango	4:30
Manuel de Falla (orkestrirao Luciano Berio): Sedam španjolskih narodnih napjeva*	13:00
El paño moruno	
Seguidilla murciana	
Asturiana	
Jota	
Nana	
Canción	
Polo	
Manuel de Falla: Ritualni ples vatre	5:00
Arturo Márquez: Dánzon br. 2	9:30
Tata Nacho (ar. Alex Pashkov): Íntima*	4:00
María Grever (ar. Gonzalo Promeu): Júrame*	4:00
Agustín Lara (ar. Rocco Cian Ciotta): Granada*	4:00

Ukupno trajanje: 63:00

OSJETITE SIMFONIJSKU FIESTU - NE PROPUSTITE VIVA MEXICO!

Jeste li znali da je svima poznatu baladu *Bésame mucho* skladala Meksikanka, skladateljica i pijanistica **Consuelo Velázquez**? Ili da je slavnu *Granadu* napisao također jedan Meksikanac - **Agustín Lara**!

I ove sezone u Off ciklusu **putujemo različitim krajevima glazbe i svijeta**, a naša prva destinacija, koju otkrivamo na prvome koncertu jest - **Meksiko!**

Zagrebačka filharmonija pod vodstvom britanskog maestra **Jana Latham-Koeniga** ugošćuje našu sopranisticu **Mariju Vidović**, koja je svojom karijerom vezana i uz domovinu književnika **Octavia Paza**, slikarice **Fride Kahlo** i opernih zvijezda **Ramóna Vargasa** i **Francisca Araize**. Na programu su **neke od najpoznatijih tema meksičke glazbe**, ali večer donosi i mnoga glazbena iznenađenja.

Program među ostalim predstavlja popularni *Dánzon br. 2* **Artura Márqueza**, živopisni *Huapango* **Joséa Pabla Moncaya**, kao i bolero-hit *Júrame* prve meksičke skladateljice **Maríe Grever**. Dodatno je začinjen glazbom slavnog Argentinca **Astora Piazzolle** (*Oblivion*, *Libertango*), kao i ništa manje slavnog Španjolca **Manuela de Falle**. Jedan od vrhunaca večeri bit će upravo izvedba *Sedam španjolskih narodnih napjeva* **Manuela de Falle** u orkestraciji **Luciana Beria**.

**OSJETITE SIMFONIJSKU FIESTU.
VIVA MEXICO!**

Jan Latham-Koenig osnivač je i umjetnički ravnatelj orkestra festivala *Britten - Šostakovič*. U travnju 2011. postaje glavni dirigent Nove opere *Kolobov* u Moskvi, kao prvi Britanac na toj funkciji, a 2013. i voditelj njezina umjetničkog odbora.

Studirao je na *Royal College of Music* u Londonu, a karijeru započeo kao pijanist. Zatim se 1982. odlučio u potpunosti posvetiti dirigiranju. Otad nastupa s mnogim vodećim orkestrima Europe, a od 1989. do 1992. glazbeni je ravnatelj Orkestra u Portu, koji je osnovao na inicijativu portugalske vlade.

Senzacionalni debi kao operni dirigent ostvaruje 1988. u Bečkoj državnoj operi operom *Macbeth*, a od 1991. postaje stalni gost-dirigent, s oko stotinu dosad ostvarenih izvedbi. Danas redovito dirigira u vodećim svjetskim opernim kućama.

Od 1997. do 2002. glazbeni je ravnatelj Filharmonijskog orkestra iz Strasbourga te *Opéra National du Rhin*. Glazbeni ravnatelj *Teatra Massimo* u Palermu postaje 2005. godine, a prethodno nastupa kao glavni gostujući dirigent Rimske opere.

Od 2007. do 2010. glazbeni je ravnatelj kazališta *Teatro Municipal* u Santiagu u Čileu. Djeluje i kao ravnatelj Simfonijskog orkestra iz Wrocława u Poljskoj, Međunarodnog festivala *Wratislavia Cantans*, festivala *Cantiere Internazionale d'Arte di Montepulciano* te Filharmonije mladih *Janáček*. Glavni je gostujući dirigent Filharmonijskog orkestra *Teatra Regio* u Torinu te umjetnički ravnatelj *Orquesta Filarmónica de la UNAM* iz Mexico Cityja (2012. - 2015.). Od 2013. do 2019. umjetnički je ravnatelj Flamanskog simfonijskog orkestra.

U moskovskoj Novoj operi dirigira novim produkcijama opera *Tristan i Izolda*, *Trubadur*, *Dijete i čarolije*, *Figarov pir* i *Saloma*. U siječnju 2010. ravna Brittenovim *Ratnim rekvijemom* na 6. međunarodnom festivalu tjedna Bogojavljenja, a 2017. Nova opera postaje prva ruska opera u kojoj je izvedena ključna opera Mieczysława Weinberga *Putnik*. Sudjeluje na turnejama Nove opere u Izraelu, Ujedinjenom Kraljevstvu, Njemačkoj, Estoniji, Kini, Austriji, Italiji i Irskoj.

Prestizhnu nagradu *Onjegin* u Sankt Peterburgu osvaja 2019. godine. Prethodno je bio četiri puta nominiran za prestižnu rusku nagradu *Zlatna*

maska u kategoriji najboljeg dirigenta, a 2014. osvaja tu titulu za izvedbu *Tristana i Izolde*. Nova opera nominirana je 2015. za Međunarodnu opernu nagradu u kategoriji najbolja operna kuća godine, te ponovno 2019. u kategoriji najbolji operni orkestar.

Njegovi brojni gostujući nastupi uključuju izvedbe s Orkestrom *Kanazawa*, Novom japanskom filharmonijom, Metropolitanskim simfonijskim orkestrom iz Tokija, Filharmonijskim orkestrom Francuskog radija, Simfonijskim orkestrom Berlinskog radija, Dresdenskom filharmonijom i Filharmonijom iz Los Angelesa.

U listopadu 2019. dirigirao je *Carmen* s ansamblom Zaklade *Tokyo Nikikai*, vodećom japanskom opernom kućom. U siječnju 2021. u Italiji surađivao je s vodećim svjetskim arhitektom Santiagom Calatravom u njegovoj prvoj scenografiji za novu produkciju Poulencove opere *Dijalog karmelićanki* u režiji Sophie Hunter.

Ostvario je i bogatu te raznoliku diskografiju koja uključuje više od 40 kompaktnih ploča.

Sopranistica **Marija Vidović** započela je glazbeno školovanje u Varaždinu, a studirala je i magistrirala u Beču te Stuttgartu na Sveučilištu za glazbu i umjetnost. Njezina strast su i strani jezici. Govori njemački, španjolski, engleski i talijanski jezik, a služi se i francuskim te ruskim jezikom.

Pjevala je u najznačajnijim svjetskim koncertnim dvoranama, u čuvenom *Musikvereinu* u Beču, *Gasteigu* u Münchenu, Palači lijepih umjetnosti u Mexico Cityju te na najvećim međunarodnim festivalima klasične glazbe u Sjevernoj i Južnoj Americi.

Ističe se posebnošću i ljepotom lirskoga glasa koji, zajedno s njezinom osobnošću i elegancijom, čini idealni spoj, prikladan za pjevanje i interpretaciju publici omiljenijih, vodećih uloga iz opera kao što su Konstanze iz Mozartove *Otmice iz saraja*, Marguerite iz Gounodova *Fausta* ili Violette iz Verdijeve *Traviate*.

Njezin profesor i mentor jedan je od najpoznatijih i najcjenjenijih svjetskih tenora i pedagoga Francisco Araiza, a stečena iskustva počela je i sama prenositi

na mlade glazbene talente kao docentica na Nacionalnom konzervatoriju za glazbu u Mexico Cityju, kao i na međunarodnim majstorskim tečajevima. Od 2020./2021. asistentica je prof. dr.h.c. KS. Francisca Araize na elitnoj Muzičkoj akademiji kraljice Sofije u Madridu na katedri za solo pjevanje *Alfredo Kraus*.

Zaljubljenica je specijalizirana za izvedbe *Lieda*. Ponosna je promicateljica hrvatske kulture te u svoje solističke nastupe i recitale diljem svijeta uz klasični repertoar uvijek rado uvrštata i hrvatske kompozitore, kao i međimursku popijevku.

Krajem 2020. snimila je prvi studijski album *Christmas Classics*, nominiran za nagradu *Porin* u kategoriji najboljeg božićnog albuma. Album *Međimurje* drugi je studijski album kojim je odala počast rodnom kraju. Album je posvećen međimurskoj popijevki koja je uvrštena na UNESCO-ovu listu nematerijalne kulturne baštine. Marija je ovim albumom, kako sama kaže, započela novu eru međimurske popijevke, približavajući je svojim izvedbama klasičnom *Liedu* uz vrhunske aranžmane Alexa Pashkova za simfonijski orkestar, ukazujući međunarodnoj javnosti na to sakriveno glazbeno blago njezina zavičaja. Premijerno je album predstavljen svečanim koncertom u atriju Staroga grada u Čakovcu, koji je uživo prenosila Hrvatska radiotelevizija.

Album *Intima* njezin je treći studijski album objavljen u srpnju 2021. godine te sadrži šesnaest skladbi velikih svjetskih skladatelja, koje je Marija otpjevala u pratnji dugogodišnjeg suradnika, australskog pijanista Duncana Gifforda u studiju *Croatie Records* pod stručnim vodstvom Ive Josipovića, glazbenog producenta albuma.

Moćni vokal i njezinu iznimnu interpretaciju prepoznala je i brojna publika, a uz bogati koncertni repertoar otvorena su joj vrata velikih pozornica.

Skladatelj i dirigent, istaknuti predstavnik nacionalnog smjera u meksičkoj glazbi, **José Pablo Moncayo** (1912. - 1958.) skladao je više simfonija, operu pa i balet, a godine 1941., na prijedlog uglednoga meksičkog skladatelja i dirigenta Carlosa Cháveza, njegova učitelja iz kompozicije, zaputio se s kolegom Blasom Galindom u meksičku državu Veracruz, uz obalu Meksičkoga zaljeva, u namjeri da tamo pronađe nadahnuće za skladbu temeljenu na plesovima s tamošnjih *fiesti*, koju je Chávez naručio za Meksički simfonijski orkestar (u kojemu je Moncayo svirao udaraljke od osnutka orkestra 1932., a Chávez je bio njegov osnivač te šef dirigent). "S Blasom sam otišao u luku Alvarado u kojoj je folklorna glazba bila sačuvana u najčišćem obliku; tu smo se zadržali više dana, bilježeći lokalne ritmove i melodije...". Moncayo je u svoju kompoziciju uklopio tri *huapango*-teme: *Siqui-Siri*, *Balajú* i *El Gavilán*. Živopisno orkestrirana, s naglaskom na instrumente tipične za narodnu glazbu toga kraja (trubu, harfu te violine), nošena specifičnim *huapango*-ritmom i zaraznim melodijama, skladba *Huapango* postala je pravi simfonijski klasik. Maestro Chávez premijerno ju je predstavio kolovoza 1941. u Palači lijepih umjetnosti u Mexico Cityju.

Astor Piazzolla (1921. - 1992.) otišao je godine 1954. iz Buenos Airesa u Pariz, da bi učio kod istaknute pedagoginje Nadie Boulanger. "Pokazao sam joj kilograme simfonija i sonata", zapisao je u memoarima. "Pregledala ih je i izgovorila strašnu rečenicu: 'Napisano je vrlo dobro. Tu si Stravinski, tu kao Bartók, a ovdje poput Ravela, ali znaš što? Nigdje da nađem Piazzollu!'" Potom ga je počela ispitivati sve o privatnom životu, a on se ustručavao priznati joj da u noćnome klubu svira bandoneon (posebnu vrstu harmonike). "Konačno sam priznao, a ona me je zatim zamolila da odsviram tango na svoj način. Uzela me za ruku i rekla: 'To je Piazzolla!'"

A ja sam svu glazbu, koju sam dotad napisao - čitavih deset godina života, poslao k vragu u samo deset sekundi". *Nuevo tango* naziv je specifičnoga stila koji je razvio Piazzolla, spajajući argentinski tango sa značajkama klasične glazbe i jaza. Jedna od najpopularnijih njegovih skladbi je *Oblivion*, napisana 1982. za komorni ansambl, godine 1984. uvrštena u film *Henrik IV.* Marca Bellocchija, a 1992. nominirana za prestižnu nagradu *Grammy*. Prema mišljenju mnogih posrijedi je jedno od najljepših djela Piazzollina opusa. Nezaoravna je interpretacija samog Piazzolle, nezaobilazna i ona violinističkog virtuozu Gidona Kremera, ali i ona još jednog virtuozu, bandoneonista Richarda Galliana.

Godine 1974., nakon dva desetljeća života u rodnoj Argentini i preživljenog srčanog udara, **Astor Piazzolla** odlučio je preseliti se u Rim, tvrdeći kako će tu pisati "puno bolje". Njegov europski agent Aldo Pagani smjestio ga je u stan nedaleko Piazz Navone, garantirajući mu petsto američkih dolara mjesečno za troškove života te započeo ugovarati nastupe i snimke, počevši s programom na talijanskoj televiziji u društvu Charlesa Aznavoura 25. ožujka 1974. godine. Kad mu je Pagani predložio pisanje više novih djela, dovoljno kratkih da ih se može emitirati u radijskom programu, Piazzolla se počeo opirati, ali mu je agent odgovorio: "Beethoven je umro gluh i siromašan. Zasad, ti nisi ni jedno ni drugo". Tijekom nekoliko narednih mjeseci Piazzolla je skladao više kratkih instrumentalnih brojeva, a među njima i buduću uspješnicu *Libertango*, opisavši ga kao "neku vrstu pjesme o slobodi", odraza novih ideja nadahnutih novim životom u Europi. Djelo je uvrstio na prvi LP objavljen u Italiji (također naslovljen *Libertango*). Skladba je postala hit, u najrazličitijim instrumentalnim inačicama (jedna od poznatijih ona je koju izvodi poznati američki violončelist Yo-Yo Ma), ali i u vokalnim verzijama francuskog pjevača Guya Marcharda, te posebice jamajkanske pjevačice Grace Jones. Njezina verzija *I've Seen That Face Before* s

podloženim *reggae*-ritmom objavljena je na albumu *Nightclubbing* iz 1981. godine, a javlja se i u odlučnoj sceni filmskog klasika *Frantic* Romana Polanskog iz 1988. godine.

Španjolski skladatelj **Manuel de Falla** (1876. - 1946.) skladao je *Sedam španjolskih narodnih napjeva* godine 1914. u Parizu; nedugo potom, uslijed izbijanja Prvoga svjetskog rata, bio je prisiljen vratiti se u Madrid. Ciklus je napisao na zamolbu stanovite francuske pjevačice iz pariške Komične opere, koja je nastupala u tamošnjoj, vrlo zapaženoj produkciji njegove opere *Kratki život* (*La vida breve*). Cilj je bio jasan: stvoriti ciklus solo popijevki koje će prikazati svu raznolikost i bogatstvo španjolske narodne glazbe. Ciklus se pokazao vrhuncem Fallina bavljenja španjolskim folklorom; usto, posrijedi je jedno od njegovih najizvođenijih djela. Posvetio ga je Idi Godebskoj, supruzi Čipa Godebskog čija je obitelj poljskoga podrijetla bila vrlo bliska Fallinu prijatelju Mauriceu Ravelu, a u čijem su se skromnom, no umjetnosti naklonjenom pariškom domu održavali privatni koncerti. Čini ga sedam stavaka: *El paño moruno* (*Maursko platno*), *Seguidilla murciana* (*Segvidilja iz Murcie*), *Asturiana*, *Jota*, *Nana*, *Canción* i *Polo*. Sopranistica Luisa Vela praiszvela je ciklus 14. siječnja 1915. u Madridu uz autorovu pratnju na klaviru; ponovili su ga uz veliki uspjeh u stanci madridske produkcije *Kratkoga života* (u kojemu je Vela tumačila glavnu ulogu Ciganke Salud). Fallin prijatelj i učenik, skladatelj Ernesto Halffter učinio je 1945. orkestralni aranžman ciklusa pod naslovom *Suite populaire espagnole*, a vrlo zapažen je i aranžman za glas i orkestar koji je ugledni talijanski skladatelj Luciano Berio godine 1978. učinio za supregu, slavnu pjevačicu Cathy Berberian.

Manuel de Falla, po povratku iz Pariza u Madrid, na narudžbu znamenite balerine romskih korijena Pastore Imperio skladao je *El amor brujo* (*Ljubav*

čarobnicu), izvorno kao koncertnu *gitaneríu* za glas, glumce i komorni orkestar. Premijera kompozicije doživjela je, međutim, potpuni fijasko, a godine 1925. Falla je djelo preradio u baletnu partituru za veliki simfonijski orkestar s tri kratka glazbena broja namijenjena mezzosopranu. *Ljubav čarobnica* priča priču o Candélas, romskoj djevojci čiju ljubav za Carmelom proganja duh njezina nevjernog bivšeg ljubavnika. U djelu, kao i u mnogim drugim de Fallinim, očituje se jaki utjecaj andaluzijskog *flamenco* s pjesmama na dijalektu andaluzijskih Roma. *Ritualni ples vatre* jedan je od najpoznatijih dijelova te skladbe, koji se izvodi i kao samostalna orkestralna kompozicija te klavirska transkripcija. Godine 1986. slavni španjolski redatelj Carlos Saura režirao je film temeljen na Fallinu baletu s Antoniom Gadesom – kao plesačem i koreografom, te Christine Hoyos u glavnim ulogama. Bilo je to treće Saurino ostvarenje u "glazbeno-plesnoj" trilogiji koja uključuje filmove *Bodas de sangre* (*Krvava svadba*) i *Carmen*. *Ritualni ples vatre* prikazan je u tom filmu u dijabolličnoj atmosferi velikoga buktečeg noćnog krijesa.

Arturo Márquez (1950.), jedini od devetoro braće i sestara koji je postao glazbenik, glazbu meksičkog podneblja upijao je od najranijih dana, od djeda narodnog glazbenika i oca *maríachi*a. Iz rodnog Álamosa s obitelji je emigrirao u Los Angeles; kasnije je završio Meksički glazbeni konzervatorij, a usavršavao se u Parizu te u Kaliforniji. Iako je kao skladatelj već bio priznat u Meksiku, njegova glazba zakoračila je na svjetsku scenu tek početkom 1990.-ih, kada je počeo skladati *danzónes*, djela nastala na temelju istoimenog plesnog stila koji potječe s Kube, prisutnog i u meksičkoj regiji Veracruz. Osobiti uspjeh postigao je *Danzón br. 2*, skladan na narudžbu Meksičkoga nacionalnog autonomnog sveučilišta (UNAM), koji je 1994. u Meksiku praisveo Filharmonijski orkestar UNAM-a pod ravnanjem Francisca Savina. Uz skladbe

Huapango Pabla Moncaya, *Sinfonia India* Carlosa Cháveza i *Sensemaya* Silvestrea Revueltasa, *Dánzon br. 2* među najizvođenijim je suvremenim meksičkim orkestralnim kompozicijama. Popularnost mu je narasla kada ga je godine 2007. Gustavo Dudamel uvrstio u program europske i američke turneje Orkestra mladih *Simón Bolívar*.

Ignacio Fernández Esperón (1894. – 1968.), popularni meksički skladatelj poznatiji kao **Tata Nacho**, nadimak je dobio u djetinjstvu, nakon nesretnoga slučaja u kojemu je izgubio zube. Zbog toga, djeca u školi ismijavala su ga da govori kao starac i dala mu nadimak koji će nositi cijeli život. Prve kontakte s glazbom ostvario je preko oca, profesijom liječnika, velikog ljubitelja glazbe, i majke, pijanistice. Od 1919. do 1927. živio je u New Yorku. Iz Pariza u Meksiko se vratio s idejom o osnutku Meksičkoga društva skladatelja. Godine 1947. dobio je angažman na popularnom radiju XEW, na kojemu je vodio vlastiti *show* program. Skladao je više od dvije stotine glazbenih tema, a skladbu *Íntima* iz 1928. godine ostvario je na tekst meksičkoga pjesnika Ricarda Lópeza Méndeza. Ljubavna kancona označila je karijere velikog španjolskog tenora Joséa Carrerasa, a rado je izvodi i slavni meksički tenor Rolando Villazón.

Prva meksička skladateljica koja će postići međunarodni uspjeh, **María Grever** (1885. – 1951.), prvih šest godina provela je u Mexico Cityju, a potom se godine 1891. preselila u očevu rodnu Sevillu. Glazbu je studirala u Francuskoj, kod Claudea Debussyja i drugih. Godine 1900. vratila se u Meksiko, a 1916. odlazi s mužem, naftnim magnatom, u New York, gdje je živjela do kraja života te, među ostalim, pisala glazbu i za Hollywood. Skladala je stotine pjesama koje su izvodile svjetske zvijezde poput Plácida Dominga, Arethe Franklin i Franka Sinatre. Među najvećim uspješnicama njezina opusa svakako su

What a Difference a Day Makes i večerašnja *Júrame* iz 1926. godine, koju je prvi proslavio meksički tenor José Mojica.

Agustín Lara (1897. - 1970.), plodnonosni meksički autor s više od sedam stotina pjesama, učio je klavir te radio u *cabaretima*, a godine 1929. započeo je suradnju sa slavnim meksičkim tenorom Juanom Arvizuom kao skladatelj i pratitelj. Od 1930. razvija uspješnu radijsku karijeru te istodobno glumi i sklada filmsku glazbu. Početkom 1940.-ih postiže veliku popularnost u Španjolskoj, a godine 1965. španjolski diktator Francisco Franco daruje mu kuću u Granadi kao zahvalu za njegove skladbe na španjolske teme, poput pjesama *Toledo*, *Seville*, *Madrid* i večerašnje *Granade* iz 1932. godine. Pjesma se nalazi na repertoaru brojnih pjevača raznih žanrova. Smatra se prepoznatljivom temom Joséa Carrerasa, dok je drugi veliki tenor, Plácido Domingo, upravo Larinog pjesmarici posvetio cijeli jedan album u povodu stote obljetnice rođenja.

Priprema i realizacija tekstova

G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Izdavač

Zagrebačka filharmonija
Trg Stjepana Radića 4
pp 909, 10000 Zagreb
Telefon: +385 1 606 0103
zgfilar@zgf.hr / www.zgf.hr

Za izdavača

Mirko Boch, ravnatelj

Priprema, dizajn

i realizacija brošure
G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.
Križanićeva 1, Zagreb
gad@gad.hr / www.gad.hr

Tisak

Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 15 kn

Zagrebačka filharmonija
zadržava pravo
izmjene programa.

VIOLINE I. Martin Draušnik, koncertni majstor, Dunja Bontek**, Ivan Finta, Neven Manzoni, Korana Rucner Novak, Ana Slavica, Saša Borčić Reba, Alina Gubajdullina, Odette Cavaliere, Mario Bratković, Davide Albanese, Teodora Sucala Matei, Marta Bratković, Marija Bašić

VIOLINE II. Sho Akamatsu*, Val Bakrač**, Mirela Đžepina Finta, Ivo Jukić, Krešimir Bratković, Josip Novosel, Tomislav Ištok, Sandra Bingula Nožica, Iva Kralj, Paola Beziza, Margareta Ugrin, Branimir Vagroš

VIOLĀ Hiwote Tadesse*, Krešimir Ferenčina**, Marko Otmačić, Tvrtko Pavlin, Aleksandar Jakopanec, Asja Frank Perčić, Pavla Kovač, Filip Vitko, Lovorka Abramović Šoljan, Tajana Škorić

VIOLONČELA Jasen Chelfi*, Dora Kuzmin Maković, Emanuel Pavon, Tajana Bešić, Oliver Đorđević, Tonka Javorović, Lana Lucija Horvatić, Jurica Mrčela

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Antal Papp**, Marko Radić, Dubravko Palanović, Tihomir Novak, Franjo Zvonar

FLAUTE Renata Penezić*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dani Bošnjak

OBOE Branka Bošnjak*, Iva Ledenko

ENGLĀSKI ROG Źarko Antonić

KLARINETI Mario Fabijanić*, Dunja Košutić

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Matko Smolčić*, Petar Križanić

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Petar Kšenek, Hrvoje Grah, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Rukljić*, Dario Cepić, Peter Firšt

TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Ivan Mučić,

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Leonardo Losciale

UDARALJKE Tomislav Kovačić*, Źeljko Grigić, Renato Palatinuš

HARFA Mirjam Lučev Debanić*

KLAVIR Filip Fak

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vođe dionica / ** zamjenici vođa dionica

Trebate li pouzdanog partnera koji će vaš projekt, destinaciju, proizvod ili ideju na najbolji način osmisлити, postaviti, promovirati i realizirati

NA PRAVOM STE MJESTU!

KVALITETA JE UPISANA U NAŠEM IMENU, JER U SVEMU ŠTO RADIMO:

Dvorišta

Dvorišta

Kantuni

HDS / ZAMP

Advent Crkvenica

Off ciklus

Off ciklus

Plac Mijac

**GARANTIRAMO
ABSOLUTNI
DOŽIVLJAJ**

www.gad.hr

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

**Večernji
list**

START

VIJENAC

ZAGREB
moj grad

SPONZORI

BCC
SERVICES

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PORSCHE
INTER AUTO